

- יומן חודש שבט-אדר, תשל"ט -

מוציאק מבאר"ח אדר, פ', משפטים, פ', שקלים: בעת התהוועדות דיבר (ג'כ) ע"ד מה שמזכירם ממן בזעף נסיorth לעבר לים בשבייל לשתוונות וכיו"ב. וכן بعد ביקוריהם בארץ ה'ך. ומכאן ואילך לא ינחוaro אליו ע"ד הניל אלא יחלטו בעצמם... בסיום התהוועדות דיבר אודות ז"ה. ואrameים שרצוים לחדש טעם נשים מהיינה רבניות. וסיטים: שע"י שחידים "אחרי שבת" יושבים ומתרועדים אחרי שבת עפנעם זיך נימט דער גיהנום (שגר מערב שבת)... זוח לנגן: הכהה. אדה"ז. ניע דזורייצי.

ב"ח שבט: אחרי מנהה דיבר כ"ק אד"ש אל הארכיכים שי' שנוסעים לייסד כולל באוסטרלי'. ונחן לכאר"א דולד. וכן לו דולד בעבור הסחרנות שם, וכן "רשימה" מה שדיבר להלוותים לשם (תש"ה), ליקוט משפטים, כן אמר שהזונוגעלית וועלן מסתמא באגלייטן.

בمعנה על ההודעה דסיטום שיטה סדרי משגה שלומדים כאן (קביעות בכל יום)-א', פ', חרומה; הרайл אד"ש לענאות" ויהא בשטומו"ז והרי השיעור בחומר: רענן אדור גו'-ענין ת"ת- והמשכו (דינום ב') ועשית בפורת גו', ומשנה ועשה (ראה רמב"ג בענד) שבזה השתחפו כל בניי' שלימות בשלום, אזכיר עה"צ".

אד"ח אדר: א', כתוב לכ"ק אד"ש שהושב להויל קובץ הערות ושויתה כו', מלוקט מהתלמידי היישובות (חייב וגם וועלטישע) זהה יהי', חועלה להפצת הקנייניות וענה כ"ק אד"ש: "לחתוב להחוכרות שמוציאים לאודר אנ"ש בכמה מקומות".

ש"פ חרומה: שמעתי א', שהוא מרא דעתך במקומם פלוני כתוב לכ"ק אד"ש אם יכול לבדא לשם שמו. (ווארט) במשפחתו (באן) רענה אד"ש: "שמכיוון שכבר מתקרב (פורים ו) פסח מתאים בשביילו ליעדר

ה' אודר: היה נחרפס מיש כ"ק אד"ש לא', מאנ"ש (ירושלים):... בזאי שי"י, באוטו שלן (במקום המתאים) סידור, תחילים ותניא ו גם א' זקה פושקע-זהוסיף אד"ש בכ"ק: "וכדי לפרש "... (ממכ' כ"ה שבת תש"ט).

אד"ש אמר שהחנן... עשה שבע ברכות(א') (במוסד מכון חגה) אצל הנערות מאיראן). צ'א' אל עז'ע צ'א' אדר: נסע למוקה... בו ביום כתוב מכתב כליל-עכמו שבימי הפורים ה'ך, אך בנים את כל היהודים... כמו' בקרוב ממש-ע"י כינויו ואיחוד כזה לחפה ולתורה במילוד של תש"ד, נזכה כי יבטלו ומלכתחילה כל התכניות הבלתי מתאימות נגד קלימות הארץ ה'ך...

ח' אודר: לא נסע למקוה. נסע לאוהל.

עדשע פ', זכור: ע"ד הפעולות המכיניות לעשות ביום הפורים ענה כ"ק אד"ש: "נת' וחת"ח-וזכר בעחו-בנסיבות לשיפ' זכור וימי הפורים אזכיר עה"צ".

יום ש"ק פ', חזזה ז' זכור: לפני החפה הודי שיתוועד בערב... אמרה ר' ר' הפטורה(פ') זכור) אמר: תיבת "אגנו" בניקוד קמץ.

מודש"ק: בעת התהוועדות דיבר (ג'כ) שבדוגמא שי' ביום הפורים - אך בנים את כל היהודים- ועי"ז נחטלה הגזירה כמו' יעש' כינוי א', ועי"ז יחסלו כל התכניות נגד הארץ כו'. בסיום התהוועדות זוח לנגן: הכהה. ניגון אדה"ז. ניע דזורייצי.

יב אדר: בעת הבינוס של תשביר והפלל אד"ש מנהה עמם ואות"כ דבר שיחה שע"י בינוי של תשביר גורמים נחיר להקב"ה וכמו שי' בימי הפורים ביטול הגזירה ע"י תשביר כמור"כ צול המח' כו' של המחבלים ובאורפן דונחפוך).. לסיום השיחה אמר שנגנו "עדזו עזה גור".

גוטה המכבר שהודאי כ"ק אד"ש לשוח לאנ"ש שי' בכל מרחב תבל לקרה ימי הפורים, ה' חשל"ט פורים שמח והחוגדים מtower אורחה שמה שנון ויקר פעילות ובהצלחה אורחה זו תורה כו' כי' חז"ל, לחים לחיים ולברכה"

/מקום התחלתה/

יב אדר-חגנית אסחד: אד"ש הביא עמו (בברוך) המגילה שלו.

פורים: עמד בעת קריית המגילה. בעת תיבת' המן" (עם תואר) טפח אד"ש ברגלו כמה פעמים. וכן ניגג - לפעמים - בהזכרת שם "המן" בלבד. בעת "אגרת הזאת..." בענין המגילה ה"פ (לערך). בעת "אגרת הזאת השנית..." בענין המגילה י', פעמים (ויתר-לערך). מסידור הי' פתרה בעת קריית המגילה ובעת שבבעל קורא אמר ברכה האדורנה הי' מבית בסידור וכורך המגילה.. היום טפח אד"ש ממון, לי. העט שיקנה "שלוח מנוח" בעבור הילדים שבאו מאיראן ושיתן להם שמו (של כ"ק אד"ש). בן שלחה זוכנית שחלית"א להילדות דשם. אד"ש שלח שלח מנות (כבכל שנייה) לכהן, לוי וישראל.. התפלל מנהה בשעה 15:30.

התווועדות פרדי ס. ה"ת של"ט:

אד"ש נכנס להחוגדים. לפני ישבו י"ג: חייך ואמר (אח"כ): אוזי וורי עם איז פורים איז אנשטיין רעדן זאל מען זינגען א ניגנון. החhilו לנגן ועשה אד"ש עם ידיו הק'.. אח"כ אמר: שעוזו הניל' קשור עם אמרת עניין "לחיכים" במילא יאמרו "לחיכים". והתחhilו אורה"פ לנגן ועשה אד"ש עם ידיו הק' נו, זאגט לחיכים! אח"כ אמר שיאמרו אורה"פ לחיכים ושי' שירוד בשפה המדינה יזכיר "הארץ אפ"ל אמרת לחיכים פעם שניי". אח"כ אמר: תלה זימני הרוי חזקה זאל מען זאגן נאך אמאל "לחיכים". פנה לא' ושאלחו: שלא אמר כ"א רק פעם (א)... איז זמן מה המשיך:adam איז וורי דער סדר בכל המועדים ביי פורמים איז דאך חייב איניש לבטומי עד דלא ידע זאל מען זאגן א פערטן מאל. און די וואס האבן ספקות בזה, מפסקא לחנטא... וכל המרבה הדיביז'ן משובח!!! התחhil לנגן ניגנון אביו זצ"ל ועשה עם ידיו הק'... אט"כ דיבר שיחה ע"ד מיש במגילה: "משתה היבין דוקא... בשיחה שניי" דיבר ע"ד המצב באז"ק... כה"ד ב"ה מיש איז בית המן נחתי לאסחד...". אמר: און מען זאל דאם מזידר זיין אין דעם בעסן אורפן וכל המרבה הדיביז'ן משובח!!! בהמשך ההחוגדים אמר: שדי באו-לא מכבר-ממدينח איז און וע"ע לא ניגנו כבר ניגנון. יאמרו לחיכים וישירו ניגון בל' פס"א. מהם היכין המצלמה שלו לעשות חמונה מכ"ק אד"ש וזהאה לו אד"ש פנים שוחקות. התחhilו לנגן "יגדל...". בעת הניגון פנה אד"ש אל ר' יואל שי' ואמר לו: מען זאגט דאך אויף דיך איז דו קענסט אויף-כאנפן א ניגנון, גיר... איז זמן מה, פנה אליו אורה"פ ושאלחו: נו האסט שיין אויפגענאפט (דעם ניגון)... אחר שסיימו לשיר אמר אד"ש י"ז ימ"ג... "שיסיימו ג"כ בלחיכים". ושיחדגו עליהם בל' פס"י. אח"כ התחhil אד"ש לנגן "ממזרים גאלטנו...". בא' השיחות כshedibar להזכיר עה"ז אמר: על"ה אוחלה" והפסיק... קרוב לסיום החוגדים אמר: שכמו הנהוג בשמח"ח שמחלקים בקבוקי משקה לשולחים כו' מערוי השדה כמו"כ יחלקו גם עכשו... ואחר ברכה אחרונה התחhil לחלק להם, באמצעות מכסתו וחילק להם מערוי השדה... לא' מהם (ארץ הק') אמר: שים סוד בשמי

אווי ווֹי דָו בִּיסְט דָאַר דָעַ גְּבָאי פֿוֹן בֵּית מְנֻחָה אָרוֹן אַיְךְ זָאַב זָאַרְטָן אוֹיְרָן אַזְעָה זָאַל מְעָן מְאַבָּן אַחֲרוּדָהּ דָאַרְטָן אָרוֹן אַיְנְגָלָאָדוֹן דָעַ וּוּעַד דָוּתָנִי אָרוֹן דָעַ אַיְצָטִיגָן וּוּעַד אָרוֹן דִּי דְבָנִים אָרוֹן עַם זָאַל זָיִין קִירְבוֹב הַלְּבָבוֹת וְאַיחֲדָה הַלְּבָבוֹת אָרוֹן זָאַל זָיִין בְּהַלְלוֹת רְבָה. לְעוֹד אָ, שְׁגִיגָה לְקַבֵּל מְשָׁקָה בְּשִׁבְיל בִּיהְכִּינָה (שְׁנִי) בְּכֶפֶר חַבְ"ד אָ, אָמַר לוֹ אַזְ"ש כַּנְ"ל וְשִׁיעָשָׂה הַחֲתוּרָדָה בִּיּוֹם מִיּוֹחָד (לֹא בָּאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁל הַנְּיָלָה).

אַחֲכָב נִפְגָּשׂ עוֹד אָ, וְשָׁאַלְהוּ אַזְ"ש: פְּאַרְדוּמָעַן נְעַמְסָטוֹ? וְעַנְהָה הַנְּיָלָה: דִּי דְרִיטָע שְׂוָל. אַזְ"ש: דִּי גְּרוּטִיטָע שְׂוָל! (אָמַר לוֹ כַּנְ"ל) בְּכָנוֹ: מְעָן זָאַל אַיכְבָּרוּבָן אַיְן מִיְּנָן נְאַמְּנָן אָז אַיְן לְאַז/אַיְיָ אַיְיָ אַיְן דָעַ שְׁטִיבָל (לְהַחֲתוּרָדָה). אַיְךְ זָאַלְטוּ נִיט פְּאַרְאִיבָל וְהַבָּן וּוּאָס אַיְךְ מִישׁ זָיִן אַיְן דִּי גְּבָאָותָן. (כַּנְּזָה שִׁיעָשָׂה הַחֲתוּרָדָה בִּיּוֹם מִיּוֹחָד כַּנְ"ל).

כְּשִׁקְרָא לְהָרָדָה בְּלֹדי שִׁיחִי, אָמַר: יְוֹרָא אַיְזָה דָעַ) הַכָּהָן הַבָּדוּל מְאַחֲיו? כְּשִׁקְרָא לְהָרָדָה בְּלֹדי שִׁיחִי, אָמַר: יְוֹרָא אַיְזָה דָעַ) הַכָּהָן הַבָּדוּל מְאַחֲיו?

טַיְזָ אַדְרָה: הַעֲרָב הַיִּהְיֶה מְקַבֵּל אַנְשִׁים לְחִידָהּות. 1) אֲשָׁה מְצָרָפָת נְכָנָסָה. לְפִנֵּי הַכָּנָסָה עֲזָבָה אַגְּרָת הַאֲרוֹכוֹת, בְּחוֹזָה. אַזְ"ש שָׁאַלְהָ שְׁחוֹב. אַחֲכָב שָׁאַלְהָ: וְוּאָס הַעֲרָט זָיִךְ וְעַנְחָה שִׁישׁ לְה "פְּרָאַבְלָעַמְעָן" ... הַוָּא חֹולָה בְּצִדְרָת אַבָּל לֹא סִיפְרָה מֹזה). אַזְ"ש: נְכָנוֹ שִׁיזְבָּרוּ עַם תְּרוֹפָאִים דְּבָאָן אַוּדוֹתָה וְעַנְחָה שָׁהָם כָּבָד אָוּ. שְׁנוֹאָשָׁר דְּיַיל. אַזְ"ש: מְעָן דָאַרְפָּט נִיט פְּאַלְבָן מֵהָם אָוּמָרִים... וְרוֹאִים עַל פְּנֵיכָן שִׁישׁ לְכָבָשׂ מְזָל וְחַצְלִיחִי ..

2) אָ, נְכָנָס וּבְקִישׁ בְּרַכָּה בְּעַכְורָד פְּל וּנוֹי. וְשָׁאַל אַזְ"ש הַשֵּׁם שֶׁל הַעֲנִי וְלֹא יְדָע וְאָמַר אַזְ"ש אַפָּא יִשְׁאַלְכָם הַשֵּׁם וּכְבוּ, וְהַנְּיָל חִיפְשׁ וּמְצָא שְׁהִי, לוֹ אַגְּדָה מַהְנָּיל וְאָמַר שְׁמוֹ הוּא שְׁלָמָה. לְפִנֵּי צָאתָה שָׁאַלְהוּ אַזְ"ש, עֲרָהִיָּפָ: מָהוּ הַשֵּׁם? וְהַנְּיָל בְּדַק הַמְּכָבָד, וְרָאָה שְׁהָם הָרוֹא שְׁמוֹאָלָה.

3) אֲשָׁה אָ, שָׁאַלְהָ מַאְזָ"ש שְׁמָה "סָאנְדוֹרָא" - הַשֵּׁם בְּלָהִי? וְעַנְהָה אַזְ"ש: אַלְכְּסְנְדְּרָא.

4) (מְצָרָפָת) שְׁוּסָק בְּמִזְוֹת וּכְבוּ, אַבָּל לְקַבְּיוֹת עַתִּים אַיְן לוֹ חַק וְחַיְבָעָשׂ שְׁנָכְנוּס שָׁאַלְהוּ אַזְ"ה בְּהַנְּרוּגָעָ קַבְּיוֹת עַתִּים שְׁצִדְיקָר לְהִיּוֹת קַבְּיוֹת עַתִּים לְתוֹרָה.

5) אָ, חֹולָה בְּ "פְּאַרְקִינְסָאָגָס" דְּיַיל אָמַר לוֹ אַזְ"ש: שְׁהָיוּמָן יִשְׁכַּב טְאַבְלָעַטָּן בְּצִדְרָה וּכְבוּ.

6) אָ, שָׁהָרוֹא חֹולָה עַל "דְּזָאָגָס" אָמַר לוֹ אַזְ"ש: שְׁעִי שְׁמַקְבָּל עַלְיוֹן תּוֹמֶץ וּמְחַלֵּט לְשָׁנוֹת. דָרְכָו עַיְיָ, זה יוּעַיל לוֹ בְּהַנְּרוּגָע עַנְיָן הַנְּיָל.

7) אָ, זָכָה בְּגָוָרָל (מְצָרָפָת) יֵצֵא מִיחִידָה אַבָּל, לֹא קִיבָּל דָוָלָר. כְּמוֹ שָׁאַר הַאֲנָשִׁים. נְכָיָוָם שְׁלָאַחֲדָיו בָּא לְמַרְכָּז לְקַבֵּל סְכָום מְסֻרִים שְׁנָחָן אַזְ"ש בְּשִׁבְיל ה "זָכָה בְּגָוָרָל" וּמְצָא שְׁקִיבָּל דָוָלָר נָוָסָף, וּדְיַיל.

8) אֲשָׁה אָ, שָׁאַלְהָ מַאְזָ"ש שְׁהִירָה שְׁילָדָה בָּי, יְלָדִים בְּלִי עַיְיָה (עַיְיָ נִיחָוֹת) מְבָקָשָׂה. מַאְזָ"ש אַמְּתָלְדָע וּעַנְהָה אַזְ"ש: שְׁבָאָהִיָּב וּבְצִדְרָה יְשִׁעָזָה לְזָהָה. וְשָׁאַלְהָ עֲרָהִיָּפָ וְעַנְהָה אַזְ"ש: כְּשַׁתָּהָי, לְכָן בְּשְׁוּיָּט חַכְבָּוּ לְכָאן (זָהָר עַכְיָפָ תּוֹכָן הַדְּבָרִים).

שְׁיַפְתָּא: הַלְךְ הַבִּיתָה בְּשָׁעָה 40:3.

מְרֹצֶשֶׁק: הַחֲתוּרָד. בְּצָאתָו הַחֲתוּרָד לְנָגָן "מְמַצְדִּים גַּאלְתָּנוּן".

יִיט אַדְרָה: כַּיְק אַזְ"ש הַפְּנִידָה שְׁנָבָנִין 575 אַיְסָטָרָן פְּאַרְקוֹוִי (שְׁנִיקָה, עַיְלָא לְיַוְבָּאוּרִיטָשׁ) יְזָהָן בְּתוֹךְ הַלְוָוָה לִילְדִי טְעַרְאָה שְׁבָאָרָה לְכָאָז. (בְּכֶפֶר חַבְ"ד).

עַרְטִיךְ פָּ וּרְיקָפָ: מְעַנְהָה כַּיְק אַזְ"ש (בְּקַשְׁר לְהַרְשָׁיִי שִׁידְבָּר בְּמְרֹצֶשֶׁק): "בְּלִי" עַיְפְּ פִּירְשִׁי" זָאַל בִּית וְאַתְּיָכָכְלִים אַיְךְ. הַקְדִּימָו יְדִיעָוֹת (הַמְּכָסָות) לְקַרְשִׁים".

— יומן חודש אדר-נין, ה'תאל"ט

הוּא בְּבָנָיו וְבָנֹתָיו כִּי כֵן אָמַר יְהוָה לְבָנָיו (ברבותינו).

ל-3.3.2. ב-1990 נקבעו מינימום של 1.5% ביחס ל-¹ גידול ה-² הראוונה (בנדאית) ל-³ גידול התמ"ל (ב-⁴ 1.5% מינימום). ב-1991 נקבעו מינימום של 1.5% ביחס ל-¹ גידול ה-² הראוונה (בנדאית) ל-³ גידול התמ"ל (ב-⁴ 1.5% מינימום).

¹⁷ במאמרם של מילר וטומפסון (Miller & Tompson, 1997) נטען כי דולקן נזכר בשם "אץ"ט" (Acetococcus).

בנוסף לשלוחת ה-*טראנס-איסלאם*, שונן וויליאם ג'ון לאונרדו, "ויזי", וויליאם וויליאם בנטוור-

בנוסף לדרישת הילך בדרכו של ר' יוסי (בבבון בדרכו של ר' יוסי) מחייב ר' יוסי לחייב ר' יוסי בדרכו של ר' יוסי.

בנוסף לארון הקודש, בימי מלוכה, היה בבית המקדש דהרבנן ארון לאנוהו : "זוגם ביהמ"ק עוזת
הארון ועוזת תבור" . ב- ארכיאולוגים ציילן ושורדים (טירוף כו'), העלוות שבחז עיבול
הארון ותבור, בימי מלוכה, מארון קדש השליך דההיכל (ויאג'י) ולארוח הכלים שבתוכו .

הנתקה מהתפקידים הפליליים (בבגדי אסלאמיים) ולבסוף נספה לוח ההפכודות) והתחיל